

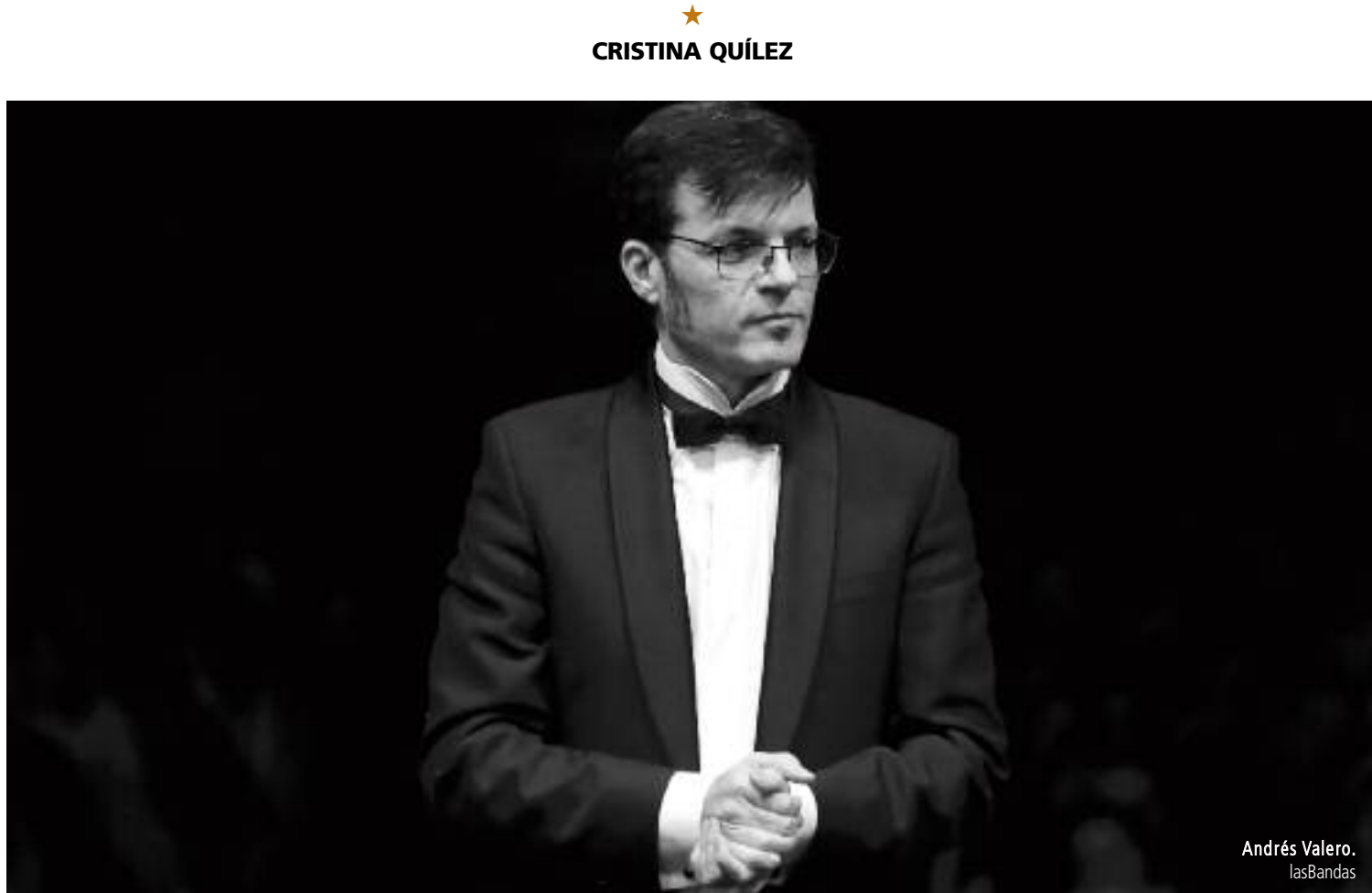
ANDRÉS VALERO-CASTELLS ◆ Director i compositor

«Si estrenar amb Spanish Brass és excepcional, fer-ho amb l'Orquestra de València no ho és menys»

L'agenda d'Andrés Valero-Castells estava, com la d'altres músics valencians, plena de projectes per al 2020. Un virus mortal, contra el que encara lluitem a hores d'ara, va fer que les coses no eixiren com estaven previstes. No obstant això, el compositor i director de Silla ha pogut fer algunes estrenes importants, de les quals parlem amb ell pocs dies després d'estrenar el nou any.

La complicada situació provocada pel coronavirus va obligar a cancel·lar o, en el millor dels casos, a ajornar molts projectes i estrenes. Entre elles, l'obra *Catarsis en Rojo*, un encàrrec de l'Ajuntament de Bunyol per a commemorar l'aniversari de la Tomatina. Quins altres projectes s'han quedat en el tinter i com s'ha vist afectat el seu treball?

A més de l'estrena de l'obra per al 75 aniversari de la Tomatina, altre que estava previst és *Flúor, Cobre, Uranio, Vanadió*, un encàrrec per a commemorar el 125 aniversari de la Facultat de Química de la Universitat de València. L'estrena anava a produir-se en el Festival Serenates, amb l'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València baix la direcció de Beatriz Fernández; en eixe mateix concert el solista Luis Fernández Castelló anava a interpretar el meu *Concert Valencià* per a clarinet i orquestra, presentant un cd el qual s'anava a enregistrar mesos abans. A més en l'agenda del meu web es pot consultar l'ajornament d'interpretacions de les meues obres previstes a Itàlia, Alemanya, França i, naturalment, Espanya. Quant a l'activitat de director, el confinament em va agafar assajant amb l'Orquestra ADDA d'Alacant per a un concert que ja no es va fer; han quedat ajornats o suspesos concerts que tenia previst dirigir en Pontevedra, Castelló o València; de fet des que va començar tot açò només he pogut dirigir la Banda Municipal de Palma en juliol, però modificant el programa. Com he disposat de més temps en casa, he pogut avançar prou els encàrrecs de composició pendents. **Afortunadament les noves tecnologies ens van permetre continuar amb part de l'activitat, encara que d'una manera molt diferent. Com valora els concerts, audicions o xerrades virtuals? Què és el que més li agrada d'esta nova comunicació i que tira de menys?**

 ★
 CRISTINA QUÍLEZ

 Andrés Valero.
 lasBandas

Tots els que exercim la docència hem hagut de teletreballar, a més he participat en un bon grapat d'entrevistes, taules redones, video conferències i demés. Encara que personalment m'agrada més el contacte directe. És qüestió d'adaptar-se, i encara que n'hi ha coses positives en este fet, espere que torne la "vella normalitat" d'una vegada!

A pesar de tot, alguns dels seus projectes més importants es van poder portar a terme, espe-

"Han quedat ajornats o suspesos concerts en Pontevedra, Castelló o València; només he dirigit a Palma"

cialment durant l'últim trimestre de l'any. Estem parlant per exemple de l'estrena el 29 de setembre de *Rachmanirvanoff (Smells like prelude)* a càrrec del quintet de metall Spanish Brass, dins del festival Ensem, en el Palau de les Arts Reina Sofía de València, en un dels primers concerts presencials. Què

va significar per a vostè i com va resultar el concert?

Va ser molt emocionant tornar als concerts, encara que amb mesures de seguretat. Ser interpretat per *Spanish Brass* sempre és un privilegi, i més en un festival en el qual al llarg dels anys s'han pogut presentar molts dels meus treballs. A més l'estrena d'esta obra suposa en realitat un esglaió més per a completar el repertori d'un cd monogràfic que farem junts el més aviat possible.

També a Les Arts es va estrenar la versió orquestral de *Banksy's Answer* (de la *Sinfonia nº 6 Graffica*), amb l'Orquestra de València dirigida per Enrique García-Asensio.

Impressionant, eixa és la paraula. Si estrenar amb *Spanish Brass* és algo excepcional, fer-ho amb l'Orquestra de València, i més dirigida pel meu mestre, no ho és menys. Era un concert que s'havia de realitzar en abril, i durant un temps semblava que ja no es faria, i al confirmar la nova data, pots imaginar-te la meua alegria.

Una de les últimes obres que ha compost és el *Concierto Galdosiano*, en l'any en el qual s'ha commemorat el centenari de la mort de l'escriptor canari. El 10 de novembre, també al Palau de

les Arts, es va poder escoltar a càrrec de l'Orquestra de València i els trompetistes Francisco Javier Barberá i Raúl Junquera. Què ens pot contar d'aquesta composició?

Catorze dies després de *Banksy's Answer*, de nou estrenant amb l'Orquestra de València, un autèntic luxe. Comptar amb dos solistes de la meua generació, que a més a més d'excel·lents músics són amics i grans persones, va ser esplèndid. Al

"*Concierto Galdosiano* és un testimoni creatiu d'una situació que ningú ens imaginàvem que anàvem a sofrir"

tractar-se d'una obra completament nova, encàrrec de l'Asociación Española de Orquestas Sinfónicas (AEOS) i la Fundación SGAE, m'agrada retocar coses després de l'estrena. Estic desitjant veure el video per a poder avaluar bé tot i deixar ja la versió definitiva. És una obra especial perquè la vaig compondre en ple confinament, i d'alguna manera entre la prò-

pia temàtica conceptual de l'obra, i el moment en el qual la vaig crear, fan que siga un testimoni creatiu d'una situació que ningú ens imaginàvem que anàvem a sofrir. Tal vegada hi haja en el futur una versió per a trompetes i banda.

Imagine que el calendari de 2021 ja estarà quasi ple. Ens pot avançar alguns dels pròxims projectes?

A més de recuperar projectes ajornats de l'any passat, tinc previstes algunes estrenes, com un pas doble molt especial (el segon en el meu catàleg), que he escrit per a *La Armónica* de Buñol. També quedarà pendent l'estrena de l'obra obligada del Certamen de Cullera, que ja tinc acabada, encara que tal vegada es produísca ja en 2022.

He d'acabar la redacció d'un llibre sobre la intertextualitat de la música clàssica i el rock. També he de compondre diverses obres noves, per a piano, per a clarinet i orquestra, per a quintet de metall, etc. D'altra banda, a mesura que tinc notícies d'interpretacions de les meues obres les vaig anunciant en l'agenda del meu web i en les xarxes socials. A veure si tenim sort i en lloc d'ajornar coses, les fem de nou, però gaudint-les i valorant-les més.